Żądanie określone przez powoda w pozwie opiera się na przepisie art. 189 k.p.c., zgodnie z którym powód może żądać ustalenia przez sąd istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa, gdy ma w tym interes prawny. W związku z powyższym, uznając zasadność argumentów powoda, Sąd ustalił, iż nie istnieje zobowiązanie powoda wobec pozwanego wynikające z faktury nr 1/100486/U3/2010 z dnia 11 stycznia 2010 r.

Podkreślenia wymaga, iż pozwany pismem z dnia 8 lutego 2010 r. został zobowiązany do złożenia w terminie 14 dni odpowiedzi na pozew pod rygorem wydania po bezskutecznym upływie tego terminu wyroku zaocznego. Pismo nie zostało przez adresata odebrane pomimo dwukrotnego awizowania i zastosowano fikcje doręczenia. Dlatego też, należało przyjąć, na podstawie art. 139 § 1 k.p.c., iż zostało ono skutecznie doręczone. Konsekwencją powyższego jest zgodnie z przepisem art. 479^{18}. § 2. k.p.c. możliwość wydania wyroku zaocznego na posiedzeniu niejawnym – co też Sąd w przedmiotowej sprawie uczynił. Z uwagi iż jest to wyrok zaoczny nadano mu rygor natychmiastowej wykonalności.

Z przytoczonych względów Sąd orzekł jak w sentencji. O kosztach orzeczono zgodnie z art. 98. § 1 k.p.c. obciążając nimi stronę pozwaną gdyż to ona jest strona przegrywającą. Na koszty te składa suie uiszczona przez powoda opłata w kwocie 30,00 zł.

ZGODNOŚĆ Z ORYGINAŁEM
STWIERDZA
SEKRETARZ SĄDU
Ewa Jagiełła
Starszy Sekretarz Sądu